

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Ülést tartott az MSZMP Központi Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1975. november 26—27-én Kádár Jánosnak, a Központi Bizottság első titkárnak elnökletével kibővített ülést tartott.

A Központi Bizottság Németh Károly, a Központi Bizottság titkára előterjesztésében megvitatta és elfogadta a Politikai Bizottságnak a IV. ötéves népgazdasági terv teljesítésével foglalkozó jelentését, valamint javaslatát az V. ötéves terv és az 1976. évi terv és állami költségvetés irányelveire.

Az ülésről közlemény jelenik meg.

Losonczi Pál befejezte líbiai látogatását

Az Elnöki Tanács elnöke Tunéziában

Tripoliban csütörtökön délelőtt befejeződtek a magyar—líbiai tárgyalások. Ezt követően Losonczi Pál, az El-

nöki Tanács elnöke és Abdussalam Dzsallud, a Líbiai Arab Köztársaság miniszterelnöke, magyar—líbiai közös közleményt, dr. Soós Gábor, mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszteriumj államtitkár, valamint dr. Fathi Maghur, a líbiai állat-egészségügyi szolgálat vezérigazgatója, állat-egészségügyi egyezményt, Garai Róbert külügyminiszter-helyettes és Szalem al Madnini közlekedési miniszter-helyettes légtáji egyezményt írt alá. (A magyar—líbiai tárgyalásokról kiadott közös közleményt a 2. oldalon ismertetjük.)

Losonczi Pál líbiai hivatalos látogatását befejezve csütörtökön délelőtt elutazott Tripoliból.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke Líbiából Habib Burgiba tunéziai elnök meghívására — kíséretével együtt — csütörtökön délelőtt a Tunéziai Köztársaságba érkezett.

Az Elnöki Tanács elnökének külön repülőgépe délelőtt szállt le az ünnepien felszított repülőtéren, ahol tiszteletére felsorakozott a tunéziai hadseregnek a három haderőnemet képviselő díszegysége. Fogadására

megjelent Habib Burgiba elnök, valamint Hedi Nuira miniszterelnök és a kormány számos tagja.

Az ünnepélyes fogadtatást követően Losonczi Pál Habib Burgibával együtt nyitott gépkocsiba száll, és hajtattatott szállására, az elnöki rezidenciába.

Losonczi Pál, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, tegnap délután találkozott Habib Burgibával, a Tunéziai Köztársaság elnökével. A találkozáson megbeszélést folytattak a két országot kölcsönösen érintő kérdésekről.

A megbeszélést követően kitüntetések átadására került sor. Habib Burgiba, a Függetlenségi Erdemrend nagyszalagjával tüntette ki Losonczi Pált, az Elnöki Tanács elnöke a Magyar Népköztársaság Zászlórendjének gyémántokkal ékesített I. fokozatát adta át a tunéziai elnöknek.

A Tunéziai Köztársaság elnöke este vacsorát adott Losonczi Pál tiszteletére az elnöki rezidencián, a Karthago-palotában. A szívélyes hangulatú vacsorán Habib Burgiba és Losonczi Pál pohárköszöntőt mondott.

Szeged helyzete, fejlődése

A téma a megyei tanács napirendjén szerepelt

Tegnap, csütörtökön dr. Perjesi László tanácselnök elnökletével ülést tartott Csongrád megye tanácsa. Az ülésen részt vett és felszólalt dr. Németh Lajos, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára. A tanács elfogadta a végrehajtó bizottság beszámolóját két tanácsülés közötti tevékenységéről, azután megvitatta a megyeszékhely helyzetéről és fejlesztésének feladatairól szóló anyagot, amelyet Kovács Imre általános tanácselnök-helyettes állított össze. Kovács Imre szóbeli kiegészítője után az anyag vitájában felszólalt Papp Gyula (Szeged), dr. Kutiván Rezső (Szeged), megyei tanácsstagok, dr. Petri Gábor és Juratovics Aladár országgyűlési képviselők, Jászonyi Ferenc, az Építésiügyi és Városfejlesztési Minisztérium területfejlesztési főosztályának főelőadója és dr. Perjesi László. A tanács megvitatta és elfogadta a jövő évi munkatervét, és tudomásul vette a végrehajtó bizottság 1976-os munkatervét. E napirendhez ketten szólnak hozzá: Martonosi Andrásné (Hódmezővásárhely) és Morschhauser Józsefné (Domaszék). Végül a megyei tanács jóváhagyta a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság jövő évi munkatervét.

Megye és város

„Szeged, mint politikai, gazdasági, kulturális és egészségügyi központ hosszú idő óta jelentős szerepet tölt be az országos településhálózatban, elsősorban a dél-alföldi, a Csongrád megyei települések között.” Ezzel a mondatmal kezdődik az a jelentés, amely a megyeszékhely helyzetét és fejlesztési feladatait volt hivatva felmérni, s amelyet tegnap vitatott meg a megyei tanács. S a folytatás: Szeged 1962. január 1-e óta megyeszékhely, 1971-ben pedig a kormány kiemelt felsőfokú központtá minősítette a várost, amelynek így módon elsősorban a megyén belül, s részben azon kívül is el kell látnia politikai, társadalmi, gazdasági, kulturális, egészségügyi és más feladatokat.

A megyei tanács számára nyilván az a szempont volt elsősorban érdekes, hogy

Szeged rendelkezik-e azokkal az eszközökkel, feltételekkel, amelyekkel jól képes betölteni az egész megye hasznára székhely voltából reá háruló feladatokat. Meglehetősen bizonyult a kérdés, hiszen a válaszhoz fel kell mérni a város fejlődésének egészét, s valamennyi lényegbe vágó várospolitikai kérdést figyelembe kell venni. Eppen ezért vontak be az anyag, az elemzés készítésébe egyetemi szakembereket is. Végül meglepően tömören és alaposan sikerült felmérni és értékelni valamennyi fontos szempontra kiterjedő figyelemmel a város helyzetét. S e felmérés jó alapokat szolgáltat a jövőben a várospolitikai és fejlesztési feladatok kijelöléséhez úgy, hogy abban a megye és a város egymást kiegészítő szempontjai egyaránt jelentkezzenek.

„Gyakorló” megyeszékhely

Minden Szegedről szóló elemzés hagyományosan abból indul ki, hogy a háború után a város alig fejlődött, s az 1950-es évek végéig alaposan elmaradt más, hasonló településektől. Ha valaki emellett azt is vizsgálni akarja, hogy megyeszékhelyként hogyan felel meg feladatainak a város, természetesen azt is hozzá kell tennie mindehhez, hogy e funkciót csak 1962 óta tölti be Szeged. Tehát nemcsak az országos fejlődéstől maradt el egy időben, hanem ráadásul azok a megyei intézmények is hiányoznak javarészből a városból, amelyek más, jóval kisebb megyeszékhelyeken hagyományosan megvoltak.

Igaz, a hatvanas években gyors fejlődésnek indult a város, de e fejlődés meglehe-

tősen sok feszültséggel járt — és jár ma is —, hiszen többek között jó néhány megyei feladatot betöltő egészségügyi, hatósági stb. szerv, intézmény még ma sincs Szegeden, s a város számos megyei területi funkcióját saját, szűkös intézményhálózatával látja el. Gondoljunk csak az egészségügyre vagy az oktatásügyre! Eppen ezért jó ideig csak „tanulgatta” a város a megyeszékhelyként reá háruló ellátási feladatok megoldását, mivel azokhoz nem álltak rendelkezésre a más megyékben hagyományosan kialakult intézmények. „Gyakorló” megyeszékhely volt tehát abban az értelemben, hogy a szükséges feltételek részben hiányoztak, amelyeket csak folyamatosan lehet megteremteni.

hárulnak, nemcsak megyei jellegű és hatáskörű intézményekre van szükség, hanem a város gyors fejlődésére is. Hiszen amellet, hogy Szeged állandó lakosainak száma már megközelíti a 170 ezret, több mint 15 ezren járnak be a városba dolgozni és tanulni, rengeteg a turista, sokan itt gyógytattják magukat, ide járnak bevásárolni, művelődni, s számos más okból is. Velük együtt a város „nappali” lakossága legalább 200 ezer, a járás lakóival együtt pedig mintegy 300 ezer. Ennyi embert kell tehát figyelembe venni a szegedi kereskedelmi, művelődési, egészségügyi hálózat, vagy a közlekedés stb. szervezésében és tervezésében.

Vajon képes-e a városfejlesztés ezekkel az igényekkel megbirkózni? Jelenleg még csak nagyon nehezen. Igaz, az 1960-as években megkezdődött a város dinamikus fejlődése. Jelentős nehézipar települt ide, rengeteget fejlődött a könnyűipar, megkezdődött a nagyszabású városrekonstrukció, új lakónegyedek születnek, átépül az út-

hálózat, s a 15 évvel korábbi néhány száz helyett ma egy ötéves tervben 10—12 ezer lakás épül. Am e fejlődés tekintélyes gondokkal, feszültségekkel jár együtt. Ismét érdemes egy mondatot idézni az elemzésből: „Az időszak jellemzője, hogy az infrastruktúra messze elmaradt a gazdaság egészének fejlődésétől, és ez a jelen időszak egyik legnagyobb feszültségét hozta létre.”

Ez hangot kapott a vitában is. Sok felszólaló, köztük Papp Gyula, a városi tanács elnöke is példák sorát hozta fel: dinamikus fejlődik Szeged kulturális élete, például felépült a biológiai kutatóintézet, viszont a felsőoktatási intézmények költségumi ellátottsága a legrosszabbak között van az országban, s a múzeum vagy a színház épülete is egyre rosszabb állapotban van, s művelődési intézmények sem épültek immár régóta Szegeden. E gondok megoldása ráadásul nemcsak pénzkérdés — jól illusztrálja ezt a kamarszínház esete —, hanem az építőipari kapacitás függvénye is.

Szeged — munkásváros

Hasonló kérdéseket feszegetett több hozzászóló is, például dr. Petri Gábor és Juratovics Aladár. S az is elhangzott a vitában, hogy e gondok fokozatos felszámolása politikai feladat elsősorban. Többek közt azért is, mert a megye dolgozóinak 40 százaléka, a munkásoknak pedig mintegy fele Szegeden él. Dr. Németh Lajos mondogta el, hogy ily módon a várospolitikai és a városfejlesztés Szegeden egyúttal munkáspolitikai is. Szeged a Dél-Alföld legjelentősebb munkásvárosa. Már csak ezért is különös figyelmet érdemelnek a városfejlesztés gondoljai, problémái, hogy a fejlődés összhangban lehessen a megye egészének érdekeivel, s a megyei párttervezetlet állásfoglalásával.

A tanács számára készült elemzés részletesen foglalkozott valamennyi fontos várospolitikai és városfejlesztési kérdéssel, a kommunális és egészségügyi ellátással, a közlekedéssel, a lakásépítkezésekkel, az óvodák, iskolák helyzetével éppúgy, mint a kereskedelemmel, vagy a fürdők fejlesztésével. Nagyon hasznos volt e felmérés, főként azért, mert felhívta a figyelmet a meglévő feszültségekre, a megye szempontjait is figyelembe véve. Az

elemzés nyilvánvalóvá tette, hogy a város egészséges fejlődése megyei érdek is.

Dr. Perjesi László mondogta el, hogy a vita és a felmérés elérte célját, mert nyilvánvalóvá vált, hogy Szeged dinamikus fejlődik, ám 10—15 éves elmaradását még nem sikerült megszüntetni. A megyei tanács tájékozódott arról, hogy a város nagyon komoly erőfeszítéseket tesz, hogy az ebből adódó gondokat mielőbb felszámolja, s ehhez minden eszközt igénybe vesz, többek között a társadalmi munkát is.

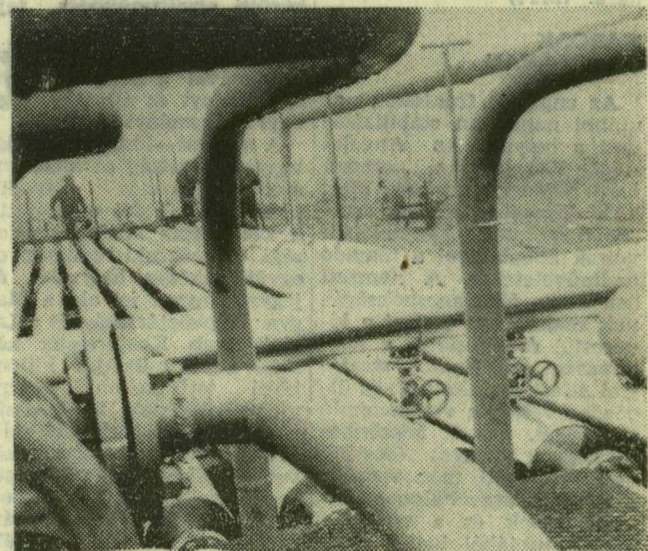
A tegnapi vita nem befejezése volt egy folyamatnak, hanem kezdet, mert célja nem városfejlesztési elképzelések kidolgozása és jóváhagyása volt, hiszen a városnak megvannak a tervei, elképzelései. A városi tanács feladata, hogy — összhangban a megyei párttervezetlet állásfoglalásával — a vitát és az elemzést figyelembe véve kidolgozza a további tennivalókat. S az, hogy a megyei tanács behatóan megismerkedhetett Szeged helyzetével és gondoljaival, nyilván jó előfeltétel ahhoz, hogy a megye és a város fejlesztését még jobban összehangoljuk. Úgy, ahogyan azt a megye és Szeged érdekei egyaránt megkívánják.

Magyar—csehszlovák barátsági nap Mindszenten

Tegnap Mindszenten a jékozmatot, és a jelenlevők kérdéseire válaszolt.

A vendégek ellátogattak a Szegedi Bördíszmú Ksz helyi üzemébe, majd az esti órákban a nagyközség művelődési házában gyűlésre került sor. Jiri Smolik a Csehszlovák Szocialista Köztársaság társadalmi, gazdasági és kulturális életéről tartott előadást. Ugyancsak tegnap délután cseh népművészeti kiállítás nyílt a művelődési házban.

Új olajgyűjtő állomás

Asóthalom homokja alól 14 kút termeli ki a „fekete aranyat”, amit tartálykocsikkal hordtak Algyőre. A közelmúltban készült el abban a mezőben a tankállomás, ami begyűjti a kutak olaját, s ezután a szintén új, 37 kilométeres szállítóvezeték tölti be Asóthalom—Algyő között a tartálykocsik szerepét.